

دانشمندان علوم و فنون هسته‌ای ایران

موفق به تولید دارو برای درمان سرطان شدند

عبور از سرطان

سرطان، آخر دنیا نیست؛ اما هم درد دارد، هم هزینه، هم غم. هر خبری که در راستای پیشگیری یا درمان آن باشد، گوش‌ها را به سمت خودش تیز می‌کند، در ذهن‌ها ضرب می‌گیرد و یک خبر خوش شیرین محسوب می‌شود. به‌ویژه اگر پای پژوهشگران و متخصصان داخلی در تحقق آن در میان باشد که دیگر حسایی موجب دلخوشی و امیدواری می‌شود.

حالا مابرایتان درباره این بیماری چشم‌روشنی داریم. پژوهشگاه علوم

و فنون هسته‌ای ایران موفق به تولید رادیوداروی درمانی ^{188}Re (سرطانی) به‌منظور درمان هدفمند تومورهای نورواندوکراین (سرطانی) شده است؛ این موفقیت، گام بلندی در راستای ورود فناوری هسته‌ای به حوزه‌های مختلف کاربردی در کشورمان است. خوب است بدانید که «تومورهای نورواندوکراین» سرطان‌هایی هستند که در سلول‌های تخصصی به نام سلول‌های عصبی غدد آغاز می‌شوند. سلول‌های نورواندوکراین دارای ویژگی‌هایی شبیه به یاخته‌های عصبی و سلول‌های

تولیدکننده هورمون هستند؛ تومورهای نورواندوکراین نادر هستند و ممکن است در هر جایی از بدن ایجاد شوند. بیشتر تومورهای عصبی غدد درون‌ریز در پیه‌ها، آپاندیس، روده کوچک، رکتوم و پانکراس ایجاد می‌شوند.

روضه‌های مشکل‌گشا

نگاهی به کارکرد اجتماعی روضه‌های خانگی که این روزها با استقبال روبه‌رو بوده است

● روضه‌های با برکت

بی‌بی کبری عظیم‌زاده یکی از بانوان مشهدی است که از ابتدای دهه ۷۰ خانه‌اش را برای برپایی روضه خانگی مهیا می‌کند. او برکات زیادی از همین روضه‌های خانگی در زندگی‌اش دیده است. خانم عظیم‌زاده تولد فرزندش -بعد از سیزده سال- را یکی از برکات همین روضه‌ها می‌داند و می‌گوید: درست سیزده سال از زندگی مشترکمان گذشته بود و نزد پزشکان زیادی برای درمان رفتم اما نتیجه مطلوبی نداشت. آن موقع ماه محرم منزل یکی از اقواممان روضه خانگی برگزار می‌شد و من هم دو دهه در روضه‌ها شرکت کردم. با عنایت ائمه^(ع) دهه فاطمیه همان سال باردار شدم و خدا علی‌اصغر را به ما هدیه داد. این معجزه بود. از همان سال تصمیم گرفتم روضه برگزار کنم که تا الان هم پابرجا بوده و برکات زیادی برای مخاطبان داشته است. او در ادامه می‌گوید: در این چند سال سعی کرده‌ام از روضه‌خوان‌هایی دعوت کنم که براساس نیاز روز بانوان و خانواده‌ها سخنرانی کنند.

همه می‌دانیم که آمار ازدواج کاهش پیدا کرده و از طرفی آمار طلاق افزایش یافته است. برای همین چند سال است که از اساتید خبره در حوزه خانواده دعوت می‌کنم که نکات مفیدی را برای بانوان محله و اقوام بیان کنند. در انتها هم ذکر مصیبتی برای حضرت زهرا^(س) خوانده و مختصری پذیرایی می‌شود. حاج خانم عظیم‌زاده با بیان خاطره‌ای بیان می‌کند: حدود شش سال قبل یکی از همسایه‌هایمان به همراه دختر خانمش کل دهه فاطمیه را در روضه‌های منزل ما شرکت کرد. بعد از دهه خانم همسایه به سراغم آمد و دعایم کرد. وقتی ما چرا را جویا شدم، گفت که دختر خانمش در آستانه طلاق بوده و به واسطه حضور در جلسه روضه و شنیدن نکات همسر داری سخنران متحول شده و برای ادامه زندگی به خانه‌اش برگشته است. از آن موقع تا به همین الان آن دختر خانم پای ثابت روضه‌های خانه من است و خدا را شکر الان دو فرزند دختر و زندگی شیرینی دارد.

● برکت دهه‌ساله روضه خانگی
حاج خانم خوب‌یادش نیست سال ۴۷ بود یا ۴۸ یا ۴۹ که بنا گذاشت به برگزاری روضه ماهانه در خانه‌اش؛ از زمانی که برای هزینه برگزاری روضه خانگی -از جای و قند گرفته تا...- پانزده قران کنار می‌گذاشتم. در خانه‌مان مجلس داشته‌ام، بعدها روضه ماهانه شد. دهه فاطمیه و بعدتر دهه اول محرم. برکت مجالس خانه کوچکشان را خوب به خاطر دارد و بارها معجزه می‌خواندش. روضه‌های حاج خانم جاری در محله گلشهر به نام «روضه مادر احمد» معروف شده است. اهل محل که هیچ، دوست و آشنا و غریبه‌ها هم سال‌هاست مهمان شیر برنج‌های شش روز دهه فاطمیه می‌شوند. حاج خانم ۷۶ سال از خدا عمر گرفته و مادر پنج فرزند است اما هیچ‌وقت ندیده است نیازمندی به آدم‌های مجلس روضه اعلام نیاز کند و دست خالی برگردد. می‌گوید: یادم نیست در این سال‌ها چقدر چیزی جمع کرده‌ایم. تادلتان خواهد لباس و اثاث ریزودرشت خانه از اینجا جمع

کرده‌ایم و به مردم رسانده‌ایم. همین هفته پیش یکی از خانم‌ها سراغم را می‌گرفت. وقتی آمد، دیدم هفت یا هشت قواره پارچه آورده است که هدیه بدهم به تازه‌عروس‌های نیازمند. این قدر از روضه‌هایش برکت گرفته که حتی یکی از مجالس را هم در ایام کرونا تعطیل نکرده است. در آن روزها تعداد خانم‌ها کمتر شد اما روضه قطع نشد. مگر می‌شود آن خانه بعد از نیم‌قرن بدون خواندن روضه حضرت فاطمه^(س) روضه را بگذرانند؟ هنوز هم مجالسش برگزار می‌شود. کنارش باپول فراهم می‌کنند به عنوان قرض الحسنه یا بلاعوض گره‌آشامشکی باز می‌کنند. خیلی هارا نه هیچ کس متوجه شده و نه قرار است کسی بداند. دهه فاطمیه است و برکتش.

● برپایی فاطمیه به مدد صاحب‌نامش

هیچ کار خیری از چشمشان دور نمانده است. یک فاطمیه است و صد‌ها زن و مردی که عاشق کار خیر هستند و می‌دانند خیلی‌ها به نیت حل شدن

مشکلاتشان در خانه حضرت زهرا^(س) را می‌زنند. به گفته عالییه تیمورنژاد از تهیه سیسمونی گرفته تا پرداخت کرایه خانه، تهیه مواد غذایی، هزینه تحصیل و درمان، همه را تمام و کمال پرداخته‌اند اما بخشی از کمک‌های خیران خانگی گاهی به آزادی زندانیان بدهکار هم رسیده است. نمونه‌اش را همین چند روز پیش جمع‌آوری کردند. بدی ۲۵ میلیونی را پرداختند و یک نفر دیگر از زندان رها شد و به خانه بازگشت. تیمورنژاد خودش را مؤسس، مسئول و خادم مردمی می‌داند که از سی سال پیش با برپایی فاطمیه کنارشان بوده است. نه اهل تبلیغات است، نه اهل یاری گرفتن از مسئولان (هرچند که خیلی‌ها به آنجا سرزده‌اند) چون می‌داند مردم هر چه بخواهند جور می‌شود؛ «هیچ‌وقت دستم را پیش کسی دراز نکردم ولی تادلتان بخواهد گره کور زندگی این وان را باز کرده‌ایم، نه خودم، بلکه همه آدم‌هایی که به فاطمیه رفت‌وآمد می‌کنند ما درانه دل سوز دیگران می‌شوند.»

عضو هیئت علمی دانشگاه به تشریح کاربست خروجی‌های پیوست فرهنگی در طراحی شهری پرداخت

مردم؛ حلقه مفقوده طراحی شهری

زهرا شریعتی

رویداد

دومین میز تخصصی کارگاه آموزشی پیوست اجتماعی فرهنگی، به تشریح کاربست خروجی‌های پیوست فرهنگی در طراحی شهری پرداخت. محسن اکبرزاده، عضو هیئت علمی دانشگاه، درباره تعریف محدوده اجرای طرح‌های شهری گفت: در تعریف محدوده باید طوری دستان را باز بگذاریم که تعاریف اجتماعی، اقتصادی، اداری و حقوقی مان الزاما بر هم تطبیق نداشته باشند، این محدوده‌یابی‌های منفک از هم، در مسیر انجام پیوست فرهنگی بسیار کمک می‌کند.

● ضرورت نیازسنجی در پروژه‌های شهری

عضو هیئت علمی دانشگاه با اشاره به اهمیت نیازسنجی در طراحی و اجرای پروژه‌های شهری، اضافه کرد: در بسیاری از موارد، پروژه‌هایی در حاشیه شهر بدون جامع‌نگری لازم نسبت به مؤثر بودن و ثمردهی آن تعریف می‌شود و پیامدهای جبران‌ناپذیری به همراه می‌آورد؛ در حالی که می‌توانست تنها شانس توسعه آن

منطقه باشد. از سوی دیگر باید توجه داشت که ارزیابی صرف مردم‌پایه، نمی‌تواند همه ابعاد یک کنش‌رانشان دهد و اصولاً یکی از آسیب‌های رایج در پیوست‌نگاری، غیاب شخصیت‌های حقوقی و بی‌توجهی به ذی‌نفعان غیررسمی است؛ مجموعه‌های حقوقی و نهادی بسیاری وجود دارند که ممکن است به‌نحوی از پروژه‌ها نفع ببرند یا آسیب ببینند. هر ایده‌ای که بتواند کوچک‌ترین اثری در پروژه داشته باشد، باید مورد توجه قرار بگیرد.

● لزوم تقییر پیوست فرهنگی اجتماعی

به مطالعات فرهنگی اجتماعی به‌باور اکبرزاده، همچنین لازم است پیوست‌نگاری، از وضعیت پسینی در تصمیم‌گیری‌ها به وضعیت پیشینی ارتقا پیدا کند و به مطالعات فرهنگی اجتماعی لطماتی را که در اثر بی‌توجهی به مطالعات، در حالی که امروز شاهد هستیم حتی میان اجرای پروژه از پیوست‌نگار می‌خواهند ایجاد شده است، جبران کند. در واقع تصمیم در بخش دوی امدادی گرفته شده و در بخش یا سطح یا سازمان دیگری محول می‌شود.

این وضعیت تصمیم‌گیری به لحاظ سازمانی، هزینه‌های نگهداری شهر را بسیار افزایش داده است و امروزه در مشهد بایک شهرگران، پرحاشیه و پر مسئله مواجه هستیم.

● هر جزء از طراحی شهری، یک

الگوی رفتاری ایجاد می‌کند

وی با تأکید بر اینکه در هر حوزه تخصصی که فعالیت داریم، اگر می‌بینیم هر یک از متغیرها آثار منفی احتمالی دارد، باید واکنشی به فرایند تصمیم‌سازی داشته و فراسازمانی و فعالانه آن را اصلاح کنیم. افزود: هر جزء از طرح‌های ما در طراحی شهری، یک الگوی رفتاری ایجاد می‌کند و حتی شکل مبلمان می‌تواند سیاست کلی یک پروژه را تحت تأثیر قرار دهد. باید بتوانیم از جمعیتی که طرح در آن مداخله می‌کند، یارگیری کنیم، این نگاه هنری است که تقریباً اکنون در دایره مدیریتی وجود ندارد، زیرا زمانی تصمیم به اقدامات بزرگ گرفته

مطالعات و پیوست‌های فرهنگی واجتماعی پیش از شروع پروژه راهکارهای جدی برای مردمی‌تر شدن پروژه‌های شهری

● خطاهای بزرگ، بیشتر در مرحله طراحی

● مدیریت پسند است، اتفاق می‌افتند
اکبرزاده با اشاره به اینکه بخش عمده یافتن راهکارهایی که هر یک در موضع خود،

شکل بهینه سیاست طراحی شده هستند، برعهده پیوست‌نگار اجتماعی است. تصریح کرد: خطاهای بزرگ، بیشتر در مرحله طراحی اتفاق می‌افتند؛ لایه کاربری اصولاً لایه‌ای مدیریتی‌پسند است که در وهله تحقق، وقتی از کاربری به فعالیت، ترجمه می‌شود، تازه آثار و پیامدهایش را نشان می‌دهد و دیگر مورد پسند نیست. به عنوان مثال، تجارب آمریکا و انگلستان نشان می‌دهد سرنوشت اعیانی‌سازی درباره شهرها و زمین‌های شهری یا شورش‌های شهری رادری دارد یا ورشکستگی شهری را، اما با وجود این، ما همچنان در شهری مثل مشهد به این سیاست ادامه می‌دهیم.

وی ضمن انتقاد از وجود روزمرگی در سیاست‌ورزی در برنامه‌ریزی شهری، گفت: ما معمولاً لایه سیاست‌گذاری صدمه می‌خوریم، چرا که در این لایه، امروز مرز زیست افراد را محدودش و آن‌ها را مجبور می‌کنیم از رفتار هنجاروار و ناهنجاری شوند که در نتیجه فرایند هویت‌زدایی‌شان تشدید می‌شود.

● گاهی پیامدهای پروژه‌ها برای مدیران عادی می‌شود و از آن‌ها باکی ندارند

عضو هیئت علمی دانشگاه در پاسخ به این پرسش که چگونه می‌توان سیاست‌گذاری‌ها را اصلاح کرد و نقش صاحب‌نظران بالادست در این زمینه چیست، از نبود رابطه سالم پایدار اداری میان کارکنان سازمان‌ها که در سایه آن، یک کارشناس یا مشاور نسبت به موضوعی مخالفت کند و احتمالاً برایش بهایی نداشته باشد (یا موجب نفع نبردن او نشود)، گلایه و ابراز کرد؛ بخشی از این امر به اصلاح اخلاق سازمانی مربوط می‌شود. بخشی هم ممکن است به روزمرگی مدیران برگردد، چرا که گاهی با وجود توجیه کامل نسبت به تبعات و پیامدهای فرهنگی اجتماعی یک پروژه، باز هم تصمیم به اجرای آن می‌گیرند. گویا در اثروزرمرگی، از اینکه بعدها هزینه‌هایی برای آن بدهند، باکی ندارند. بر این اساس می‌توان گفت افاق تصمیماتی که گرفته می‌شود، روشن نیست و معمولاً در حال آسیب‌زدن مضاعف هستیم. در عین حال اینکه اکنون پیوست فرهنگی جایگاه پیدا کرده و باید تأیید شود تا پروژه به مراحل بعدی برسد، پیشرفتی است که یک یا دو سال پیش به آن امیدوار نبودیم؛ اما اتفاق افتاده است.